

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.032 van 28 november 2002
in de zaak A. 50.562/X-9063.**

In zake : de n.v. BEUKENBOS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 271.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. BEUKENBOS op 8 maart 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 16 september 1992 van de Vlaamse Executieve tot aanvulling van het gewestplan Leuven, wat betreft gronden gelegen te Sint-Joris-Weert, fusiegemeente Oud-Heverlee, aan de Kleinstraat, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 186/2, 186/3, 186/4, 186d, 186e, 186f, 187a, 187b, 190b, 191a, 193c, 194d, 195f, 196c, 196d en 196e, "op de wijze dat de bestemming natuurgebied bevestigd wordt zoals aangegeven op deel van het kaartblad nr. 32/6 in bijlage van dit besluit";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPs;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. DECLERQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het arrest nr. 22.072 van 23 februari 1982 op verzoek van Jean-Marie VERMER, Renée DUFAYS en Marie-France VERMER, rechtsvoorgangers van de verzoekende partij, het door het koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven heeft vernietigd voor zover het de bestemming natuurgebied heeft gegeven aan een kampeerterrein gelegen te Sint-Joris-Weert, Kleinstraat en ten kadaster bekend (of bekend geweest zijnde) Sectie B, nrs. 186/2, 186/3, 186/4, 186d, 186 e, 186f, 187a, 187b, 190b, 191a, 193c, 194d, 195f, 196c, 196d en 196e; dat het arrest overweegt :

"3.2.1. Naar aanleiding van de opmerkingen betreffende de verblijfsrecreatie geformuleerd door de Gewestelijke Economische Raad voor Brabant, stelt de Regionale commissie van advies als algemene beleidslijn voorop :

'Antw : akkoord met sanering en regularisatie van bestaande weekendverblijven en kampeerterreinen behalve waar deze om landschappelijke redenen en/of ekologische redenen niet aanvaardbaar zijn" (Belgisch Staatsblad 20 april 1977, bijlage, p. 8)'.
3.2.2. Bij toepassing van die algemene beleidslijn, wordt t.a.v. de percelen, waarvan de bestemming door huidig annulatieberoep wordt bestreden, in het advies van de Regionale commissie van advies voorgesteld :

'Aanvullend punt 18 : Een lid pleit voor opname in het groengebied van het kampeerterrein ten Z. van de gemeente (de uitbaters vervullen trouwens toch niet de opgelegde voorwaarden).
Commissie : Akkoord'.
(...)

4.1. Overwegende dat aan de betrokken percelen de bestemming 'natuurgebied' werd gegeven, op grond van het advies van de Regionale commissie, waarvan door de regering bij het uitvaardigen van het koninklijk besluit houdende vaststelling van het gewestplan Leuven niet werd afgeweken;

4.2. Overwegende dat, zoals hoger onder punt 3.2. reeds werd aangeduid, de Regionale commissie als algemene beleidslijn t.a.v. bestaande weekendverblijven en kampeerterreinen heeft aangenomen : 'sanering en

regularisatie ... behalve waar deze om landschappelijke en/of ecologische redenen niet aanvaardbaar zijn'; dat in het advies van de Regionale commissie geen enkel concreet gegeven voorkomt, waaruit zou blijken dat de kwestieuze percelen, waarvan sinds vele jaren een kampeerterrein wordt uitgebaat, een 'landschappelijke en/of ecologische' waarde zouden hebben; dat evenmin wordt aangeduid, waarom de bestaande infrastructuur niet voor sanering en regularisatie in aanmerking kon komen; dat het bestreden besluit, in zover het de bestemming regelt van de percelen van verzoekers, die het voorwerp zijn van het bestreden bestemmingsvoorschrift, derhalve geen voldoende rechtsgrond vindt in de rechtmatige uitoefening door de Regionale commissie van advies van haar beoordelingsvrijheid";

dat bij besluit van 17 juli 1975 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant aan de verzoekende partij een verkavelingsvergunning werd toegekend strekkende tot de omvorming van de betrokken percelen van een kampeerterrein in een weekendverblijfpark van 224 loten; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen deze beslissing bij koninklijk besluit van 27 november 1975 ontvankelijk en gegrond wordt verklaard; dat dit koninklijk besluit van 27 november 1975 bij arrest nr. 22.071 van 23 februari 1982 werd vernietigd op grond van de overweging "de regering (heeft verzuimd) tijdig op het beroep van de gemachtigde ambtenaar te beslissen en die beslissing aan te zeggen"; dat het bestreden besluit aan het perceel gelegen te Sint-Joris-Weert, Kleinstraat en ten kadaster bekend of bekend geweest zijnde onder Sectie B, nrs. 186/2, 186/3, 186/4, 186d, 186 e, 186f, 187a, 187b, 190b, 191a, 193c, 194d, 195f, 196c, 196d en 196e, de bestemming natuurgebied toekent; dat het bestreden besluit o.m. als volgt wordt gemotiveerd :

"(...) Overwegende dat de regularisatie van het bestaande weekendverblijfpark om stedenbouwkundige, sociale, ecologische en landschappelijke redenen onaanvaardbaar is; dat een sanering van het park weinig waarschijnlijk is gelet op de wijze waarop de camping en het weekendverblijfpark werd ingericht en uitgebaat; dat ook bij sanering de waarden van het gebied verloren gaan; dat de verkaveling reeds bij koninklijk besluit van 27 november 1975 werd geweigerd omdat een weekendverblijfpark in dit gebied onaanvaardbaar werd geacht;

Overwegende dat om al deze redenen overeenkomstig het advies van de regionale commissie van advies, de bestemming tot natuurgebied voorzien wordt en niet de bestemmingen gebied voor dag- en verblijfsrecreatie en groengebied, zoals aangegeven in het bij ministerieel besluit van 29 maart 1974 vastgestelde ontwerp-gewestplan Leuven (...);

Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert wat volgt :

"Eerste middel genomen uit de schending van artikelen 9 en 43 van de Stedebouwwet, en uit de schending van de motiveringsplicht,

Doordat de Vlaamse Executieve bij het bestreden besluit d.d. 16 september 1992 gewoon de vernietigde bestemming van het gewestplan bevestigt,

Terwijl, de Vlaamse Executieve de opmaakprocedure van het gewestplan opnieuw moest beginnen voor wat betreft de percelen van verzoekster en niet zo maar zonder openbaar onderzoek, advies van de RCA enz. kon overgaan tot bevestiging (...), en
terwijl deze bevestiging zelfs niet gemotiveerd is";

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het bestreden besluit rekening houdt met het arrest nr. 22.072 van 23 februari 1982 waarbij "het K.B. van 7 april 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Leuven met betrekking tot die percelen wordt vernietigd", dat "het gezag van gewijsde van dit arrest wordt gerespecteerd door het uitgevoerde rechtsherstel", dat "in het bestreden besluit uitdrukkelijk verwezen (wordt) op pagina 1, alinea 4 naar het arrest nr. 22.072 waarna een zeer uitgebreide motivering volgt, betrekking hebbende zowel op de kampeervergunning als verkavelingsvergunning en de feitelijke situatie, waardoor aldus zeer concrete gegevens worden aangehaald waarop het besluit steunt", dat er "geen enkele reden (is) waarom de hele opmaakprocedure diende herbegonnen te worden";

Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord stelt dat "(de Raad van State heeft vastgesteld dat) het advies van de Regionale Commissie van Advies niet op voldoende wijze (argumenteert) waarom in casu een sanering en regularisatie van de weekendverblijven en kampeerterreinen in strijd zou zijn met de landschappelijke en/of ecologische waarde van de gronden, noch waarin nu juist die landschappelijke en/of ecologische waarde van de gronden bestaat", dat "de Raad dan ook (besloten heeft) tot de nietigheid van het bestemmingsvoorschrift wegens afwezigheid van de rechtens vereiste grondslag";

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie o.m. antwoordt hetgeen volgt :

"(...) Verwerende partij wenst in dit verband op te merken dat, al is het zo dat sedert de vaststelling van het ontwerp-gewestplan bepaalde wijzigingen zouden gebeurd zijn zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing die overigens volgens het Auditoraat de bestemming natuurgebied omstandig motiveert, dan nog moet worden nagegaan of de veranderingen zodanig wezenlijk zijn en zodanig een grondige evolutie hebben teweeggebracht, dat de overheid bij het verlenen van de definitieve bestemming redelijkerwijze kon van oordeel zijn dat de procedure nog kon worden beschouwd als zijnde een voortzetting van de procedure ingezet met de vaststelling van het voorlopig plan.

Uit de motivering van de thans bestreden beslissing blijkt dat de beslissende overheid heeft willen rechtzetten wat door de Raad van State in het

vernietigingsarrest als onvoldoende rechtsgrond werd beschouwd, namelijk het verwijzen naar de regionale commissie van advies.

Nu moet worden vastgesteld dat de beslissende overheid thans wel omstandig motiveert waarom de bestemming natuurgebied bevestigd wordt.

De beslissende overheid kon in voorliggend geval dan ook om de redenen die zij uitdrukkelijk en omstandig weergeeft in de thans bestreden beslissing, oordelen dat de genomen beslissing zijn voorbereiding vond in het voorlopig vaststellen van het plan op 29 maart 1974, zodat de opmaakprocedure (...) hervat kon worden op het ogenblik waarop de illegaliteit zich had gesteld.";

Overwegende dat het eerste onderdeel van het eerste middel gegrond is op een schending van de artikelen 9 en 43 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat uit deze bepalingen niet kan worden afgeleid wat door de verzoekende partij wordt aangevoerd; dat noch het aangehaalde artikel 9, dat de procedure bepaalt voor de opmaak van streek- en gewestplannen, noch het aangehaalde artikel 43, dat in een algemene regeling voorziet met betrekking tot de herziening van de streek-, gewest- of gemeentelijke plannen van aanleg, bepaalt dat in geval van vernietiging van een gewestplan, de bevoegde administratieve overheid verplicht is de procedure die aan de vaststelling van het gewestplan voorafgaat, volledig te hernemen; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat in het tweede onderdeel van het eerste middel de schending wordt aangevoerd van de motiveringsplicht doordat "de bevestiging (van de vernietigde bestemming in het gewestplan) niet gemotiveerd is";

Overwegende dat in het bestreden besluit uitvoerig wordt uiteengezet waarom de bestemming "natuurgebied" voor de betrokken percelen dient te worden bevestigd; dat het onderdeel feitelijke grondslag mist; dat het tweede onderdeel van het eerste middel evenmin gegrond is;

Overwegende dat het verslag van het door het de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat beperkt is gebleven tot het onderzoek van het eerste middel; dat er grond is om een aanvullend verslag op te maken waarin de overige middelen worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door het de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt belast met het opmaken van een aanvullend verslag.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.